

זה הדדדד

زوهديرك ZO HADEREKH

גיליון 13, 26 במארס 2014

פסק דין פוליטי

התביעה מההפגנה בבילעין שגה בתיאורו של ח"כ ברכה, ותיאר אותו כ-"נמוך וקירח". עד אחר מההפגנה בתל-אביב מסר גרסה אשר שונה באופן מהותי מהגרסה שמסר פעיל הימין עצמו, אשר לטענתו הותקף בידי ח"כ ברכה.

יצוין, כי במהלך דיוני בית המשפט נחשף, כי מסתערים שהשתתפו בהפגנה בבילעין השליכו אבנים לעבר החיילים במקום, במטרה לספק תירוץ לבצע מעצרים בקרב המפגינים. זו הייתה הפעם הראשונה בה הודו נציגי הצבא, כי מדיניות המסתערים היא ליזום אלימות ולגרום להסלמתן של הפגנות בלתי-אלימות.

במהלך הדיונים הגיש צוות ההגנה ראיות לבית המשפט, המעידות כי בהפגנה נגד חומת הפרדה, אנשי המשטרה והמסתערים הם אלו שפגעו במפגינים, וביניהם ח"כ ברכה, תוך שימוש בגז מדמיע ובפצצות הלם. בעקבות אירוע זה הוגשה תלונה למחלקה לחקירות שוטרים (מח"ש),

אך זו מעולם לא נבדקה. כמו כן, בשלב הסיכומים הציגו עורכי דינו של ח"כ ברכה מסמכים אשר מוכיחים כי המסתערים פעלו ללא הסמכה חוקית לבצע מעצרים, משום שהסמכה זו ניתנה להם רק שמונה חודשים לאחר מכן.

לגבי ההפגנה בה הורשע ח"כ ברכה, שהתקיימה ב-22 ביולי 2006 בתל-אביב, הביאו פרקליטיו שורת עדויות של אישי ציבור יהודים וערבים, אשר העידו כי היו אלה דווקא פעילי הימין הקיצוני אשר תקפו את מפגיני השמאל, ואילו ח"כ ברכה נחלץ לעזרתו של אורי אבנרי.

עורך הדין ג'בארין אמר כי בית המשפט שלח מסר ברור ליועץ המשפטי לממשלה, כאשר זיכה את ברכה מכתב התביעה מלא החורים לגבי ההפגנה בבילעין, וכי הוא מצפה שהפרקליטות תיסוג מהאישום שנותר.

פסק דין של בית המשפט השלום בתל-אביב זיכה (23.3) את ח"כ מוחמד ברכה, יו"ר חד"ש, מעבירה של תקיפת שוטר בהפגנה נגד חומת הפרדה בבילעין בשנת 2005, אך הרשיע אותו בדחיפת פעיל ימין קיצוני בהפגנה בת"א נגד מלחמת לבנון השנייה (2006). "מנוהל נגדי משפט פוליטי, ואני ממשיך לטעון לחפותי", אמר ח"כ ברכה ביציאה מאולם בית המשפט.

בנובמבר 2009 הגיש היועץ המשפטי לממשלה דאז, מנחם מזוז, כתב אישום אשר כלל ארבעה אישומים המייחסים לח"כ מוחמד ברכה, יו"ר חד"ש, עבירות שונות במקומות שונים ובתקופות שונות. באוקטובר 2011, עוד לפני תחילת ההליך הפלילי, מחק בית משפט השלום שניים מן האישומים נגד ח"כ ברכה, השופט קבע כי חסינותו חלה על מקרים אלה באופן ברור וחד משמעי.

בפסק הדין, זיכה השופט דניאל בארי את ח"כ ברכה מהעבירה של תקיפת שוטר – שהיא העבירה החמורה מבין השתיים בהן הואשם – אך הרשיע אותו בכך שדחף פעיל ימין, בעת שזה ניסה לתקוף את ח"כ לשעבר, **אורי אבנרי**, וזאת למרות שעדים רבים הפריכו את הפרטים שהובאו בכתב האישום לגבי מקרה זה.

בעדותו הכחיש ח"כ ברכה את המיוחס לו בכתבי האישום. בנוסף, טענו עורכי דינו – **חסן ג'בארין**, **אורנה כהן ואראם מחאמיד** – כי במהלך שמיעת עדויות התביעה והחקירה הנגדית שלהם, נתגלו סתירות מהותיות בין העדויות של עדי התביעה. מדובר הן בעדים שעדויותיהם סותרות האחת את השנייה, והן בעדים אשר מסרו גרסאות שונות וסותרות של אותה העדות. אחד מעדי

אקטיב הצעירים הארצי של מק"י התכנס בנצרת

באולם בית הידידות בנצרת התאספו חברי מק"י צעירים, פעילים בתאי חד"ש באוניברסיטאות וחברי בנק"י מרחבי הארץ, לערב של דיונים במסגרת אקטיב הצעירים הארצי של המפלגה (22.3). פגישה במתכונת דומה התקיימה לאחר הבחירות לרשויות המקומיות, ואילו פגישה זו היא הפגישה הראשונה מסוגה המתקיימת לאחר התבוסה בבחירות החוזרות לראשות עיריית נצרת ולאחר החלטת הכנסת בדבר העלאת אחוז החסימה בבחירות הקרובות.

עשרות הצעירים דנו בגורמים שהובילו להיחלשות חד"ש במערכות הבחירות האחרונות, מתחו ביקורת על החולשות הפנימיות ועל דרכי ההתמודדות עם הנסיבות החיצוניות, והציעו דרכים להתחדשות בעשייה המפלגתית.

אירוע ציבורי ראשון של אקטיב לזכויות עובדים בחד"ש ת"א

כעשרים חברות וחברים – ביניהם פעילים ותיקים, בצד סטודנטים וצעירים – השתתפו בשבת (22.2) באירוע ציבורי ראשון של האקטיב לזכויות עובדים שהוקם במסגרת חד"ש ת"א. בהזמנה לאירוע נכתב כי "אקטיב העובדים של מק"י וחד"ש בתל-אביב הוקם במטרה לקחת את הפעילות הנעשית כיום בידי פעילים בודדים, ולהפוך אותה לפעילות מאורגנת בה משתלבים חברים רבים יותר. האקטיב שם לעצמו את המטרות הבאות: סיוע לחברים המעורבים כבר במאבקי עובדים, שילוב חברים נוספים בפעילות, ולהוות מסגרת ללימוד ולדיון בפעילות בתחום זכויות העובדים".

הפגישה נפתחה בהרצאתה של ח"כ לשעבר **תמר גוזינסקי**, שעסקה בתפקידים של אנשי שמאל וקומוניסטים בתוך ארגוני עובדים, ודנה בקשר שבין מאבקים איגוד-מקצועיים לבין שאלות פוליטיות. אחריה דיברה עו"ד **מור סטולר**, חברת סיעת חד"ש בבית נבחרה ההסתדרות (בינה), אשר תיארה את ההיבטים החוקיים של הקמת התארגנות עובדים חדשה במקום עבודה. לבסוף, התקיים דיון בו השתתפו **שרון לוזון**, חבר ועד חד"ש ת"א ופעיל מרכזי בארגון "כוח לעובדים", ועו"ד **נועה לוי**, סגנית יו"ר ארגון הסגל האקדמי הזוטר באוניברסיטת תל-אביב הם ניתחו את מאבקי העובדים המתנהלים כיום בתל-אביב ובסביבתה, ובמיוחד – את מאבקי הסגל האקדמי הזוטר במכללת שנקר ובמכללה האקדמית תל-אביב-יפו.

ניתן לקבל את "זו הדרך" מדי שבוע בדואר אלקטרוני או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לנסות את הוצאות המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205, תל-אביב, מיקוד 6126102

דברים בשם אומרם

יצא המרצע מן השק

"אני אשמח לראות איך המפלגה הקומוניסטית תרוץ עם המפלגה האיסלאמיסטית. זה יהיה ראוי להיכנס לספר השיאים של גינס. פעם ראשונה בעולם שזה קורה". (שר החוץ איווט ליברמן, "ידיעות אחרונות", 14.3)

צדק, צדק... לא תרדוף (1)

"החוק שאנחנו מאשרים היום, אין בו שום דבר שקשור למשילות. אין שום הגבלה על הממשלה להעביר כל חוק שהיא רוצה ולהפיל כל חוק שהיא לא רוצה. הבעיה האמיתית היא בתוך הקואליציה ובתוך המפלגות עצמן, שאינן משדרות בקול אחד ומנסות לטרפד מהלכים אחת של השנייה. החוק הזה רק פוגע במעמד ובאמון של הציבור בכנסת. החוק הזה נועד להגביל את נוכחותן של המפלגות הערביות בכנסת, וזו שגיאה קשה. זה לא נכון ולא ראוי". (ח"כ עמרם מצנע, בטרם הצביע בעד חוק המשילות, 10.3)

צדק, צדק... לא תרדוף (2)

"הנושא של הגדלת אחוז החסימה הוא לא טוב לדעתי, אלא מה? אני בקואליציה. בחיים הציבוריים אין לך ברירה לפעמים, וכמו שאני רוצה שאחרים יוותרו בנושאים שחשובים לי, אני מוותר גם לאחרים בנושא שאני חושב שהוא לא נכון, לא טוב ולא בריא". (ח"כ ניסן סלומיאנסקי מהבית היהודי, במליאת הכנסת, 10.3)

ביקורת עצמית

"אפשר לטעון שאני מעסיק עובדים בתנאי עבדות". (יונתן הלוי, מנכ"ל בית-החולים שערי צדק, "דה מרקר", 10.3)

מי אחראי לעליית המחירים? הוועדים, כמוכן

"זכות הווטו שיש כיום לוועדי העובדים בכל הנוגע לרפורמה בחברת החשמל, בנמלים, בתעשייה הצבאית ובגופים ממשלתיים אחרים, פוגעת באיכות השירות לאזרח וגורמת לעליית מחירים במשק". (קובי אמסלם, הממונה על השכר באוצר, "דה מרקר", 11.3)

חבל, כי בישראל מס החברות הוא 25%

"כ-2 טריליון דולר מכספי התאגידים האמריקאים מוחזקים במקלטי מס. חברות אמריקאיות מעדיפות להשאיר את רווחיהן מחוץ לארה"ב במקומות שבהם המיסוי נמוך, כדי להימנע מתשלום מס חברות של 35%". (ידיעה של סוכנות "בלומברג", 15.3)

אקט בלתי מתפשר

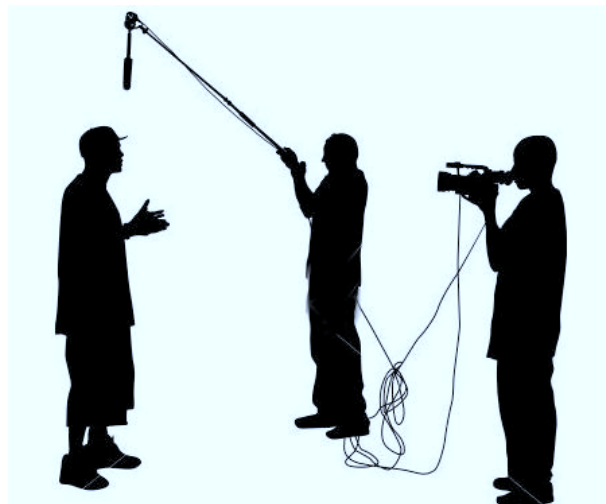
עובדי הקולנוע והטלוויזיה דורשים שיכירו בהם כשכירים

בראש צוות שמנהל משא-ומתן עם המפיקים. אולם עומד בפניהם קושי נוסף – לא כל המפיקים חברים באיגוד המפיקים, ולכן – גם אם יגיעו הצדדים להסכמות, יהיו מפיקים שלא ירצו לכבד את ההסכמים וימשיכו להעסיק עובדים בתנאים ירודים.

מכשלה נוספת, זו העובדה שמבחינה חוקית – עובדי הענף אינם נחשבים עובדים שכירים, אלא פריילנסרים עצמאיים. ג'ינג' מסבירה כי "הרשות להגבלים עסקיים קבעה שאם ננסה להתאגד כדי להבטיח את תנאי השכר שלנו – אז זה אסור, כי מדובר בתיאום מחירים בין עסקים קטנים, ולא בהסכם קיבוצי של עובדים שכירים. הם פרסמו צו האוסר עלינו להתייעץ לגבי מחירה של שעת עבודה, וקבעו שמדובר בקרטל".

העובדה שהיחס אל עובדי הענף הוא כאל פריילנסרים, ולא כאל עובדים שכירים – פוגעת בזכויותיהם. לא רק שאין באפשרותם לנהל משא-ומתן קיבוצי, אלא גם אין להם אפשרות חוקית לשבות. "אנחנו רוצים שגם חברות ההפקה הגדולות – כמו יס, הוט, רשת, קשת, וכו' – יכירו בנו כשכירים, ישלמו דמי ביטוח לאומי, ויפרישו עבורנו לפנסיה. בנוסף, כשכירים – תהיה לנו ערובה שהמשכורת תשולם לנו בזמן, עד העשירי בחודש. בתור פריילנסרים, שמנפיקים חשבונות עבור עבודה קבלנית, אנחנו מקבלים לעיתים תשלומים כמקובל בהתקשרויות מהסוג הזה – שוטף פלוס שלושים יום, שוטף פלוס ארבעים, וכו'".

כעת, ממתנינים החברים באק"ט שהמחלקה המשפטית של ההסתדרות תסייע למצוא דרך להכרה חוקית בהם כציבור של שכירים – בין אם בעתירה למערכת המשפט ובין אם בהובלת מהלך חקיקה. עד אז, ממשיכים חברי הארגון להתארגן, להרחיב את השורות, ולקיים כנסי פעילים רבי-משתתפים, כדי להיות מוכנים לפעם הבאה שהמאבק יתחדש בקנה מידה נרחב.

האם עומד לחול שינוי מרחיק לכת באופן העסקתם של העובדים בענף הקולנוע והטלוויזיה? איגוד העובדים בקולנוע ובטלוויזיה בישראל (אק"ט) – אשר הוקם בשנת 1989 – החל לבנות אפשרות להצטרף להסתדרות העובדים הכללית, כדי להגן על זכויותיו 780 חבריו.

"במסגרת אק"ט מאוגדים עובדות ועובדים המועסקים על הסט בהפקות טלוויזיה וקולנוע", מספרת ג'ינג', תאורנית ופעילה בארגון. בשורות הארגון חברים צלמים ועוזרי צלמים, מאפרות, מלבישים, עוזרי במאי, תאורנים, ולאחרונה – גם עוזרי הפקה. "לא נכללים בארגון זה אלה שאינם עובדים על הסט, לדוגמא – תסריטאים, מפיקים ועורכים. השחקנים מאורגנים במסגרת ארגון השחקנים בישראל (שח"ם), שבראשו עומד אוהד קנולר. יש שיתוף פעולה ותמיכה הדדית בינינו לבין שח"ם", מספרת ג'ינג'.

לפני שנתיים, הודיע אק"ט לאיגוד המפיקים כי בכוונת הארגון להגיע להסכם עבודה חדש בין שני הצדדים. לפי ההסכם הקודם, משנת 2008, יום העבודה של עובדי הטלוויזיה והקולנוע נמשך 11.5 שעות, ואילו אק"ט מבקש לקצרו ל-10 שעות. לדברי ג'ינג', "כיום אנחנו יוצאים מהבית בבוקר ליום עבודה ארוך, עם הפסקות מעטות, וחוזרים הביתה כעבור 14 שעות".

איגוד המפיקים החל בניהול משא-ומתן עם אק"ט, אולם ללא תוצאות. "הם לא רצו לדבר איתנו ולא לקחו אותנו ברצינות. לפני כחצי שנה, התחלנו לפרסם סרטוני וידאו באינטרנט בהם הסברנו לציבור מדוע אנו יוצאים למאבק על תנאי השכר שלנו. לאחר כחודש של עבודת הסברה, התרצו המפיקים וחזרו לנהל איתנו משא-ומתן".

בראש אק"ט עומדים שני תאורנים – היו"ר גלי רשף והמנכ"ל עידן אור. מאז חודש המו"מ, השניים עומדים

עיצומי העובדים במשרד החוץ משבשים את ביקורי נתניהו בחו"ל

בעצרת מחאה שקיימו בשבוע שעבר עובדי משרד החוץ בירושלים (19.3), הוחלף דגל המשרד בדגל שחור והונפו שלטי מחאה. מחאתם של עובדי משרד החוץ שבה ונפתחה לפני למעלה משבועיים, על רקע כישלון הליך הגישור בין עובדי המשרד לבין נציגי משרד האוצר.

כחלק מהעיצומים, לא מופקים דרכונים ואישורים קונסולריים ולא מטופלים ביקורים ממלכתיים בישראל ובחו"ל. ועד עובדי משרד החוץ מסר כי "הפגיעה באינטרסים החיוניים של ישראל משמעותית". בין היתר בוטל ביקור, שהוגדר "היסטורי", של ראש הממשלה בנימין נתניהו בקולומביה, במקסיקו ובפנמה, ביקור אשר נועד להדק עם הקשרים עם ממשלותיהן הפרו-אמריקאיות.

הממשלה מעלה את מפלס הגזענות

מאת ח"כ עפו אגבריה (חד"ש)

דרושים פתרונות דיור ביישובים הערביים

מאת ח"כ מוחמד ברכה, יו"ר חד"ש

עד שנת 1948, הערבים היו בעלים של קרוב ל-75% מהשטח עליו הוקמה המדינה. לאחר מכן, הופקעו מרבית קרקעותיהם של האזרחים הערבים – תוך שימוש בחקיקה ובתואנות שונות ומשונות – עד שכיום, האזרחים הערבים הם בעליהם של 3.5% בלבד מהקרקעות בישראל. זה דבר שאין בו צדק, ואין בו אפשרות לתת מענה לצורכי החיים של הציבור, ובמיוחד למצוקת הדיוור של זוגות צעירים ערבים.

מתווספת לכך העובדה הקשה, כי המדינה משכה את ידיה – בתקופת כהונתן של כל הממשלות – מטיפול בבעיית הדיוור העמוקה הקיימת ביישובים הערביים. המדינה אינה מספקת כלל פתרונות של דיוור ציבורי ביישובים הערבים – לא דיוור בר-השגה, ולא דיוור קשה-השגה.

כאשר משרד האוצר מחליט להעניק פטור ממע"מ על דירה ראשונה לזוגות צעירים, ובתנאי שאחד משני בני-הזוג שירת שירות צבאי – זה פוסח על שליש מהאוכלוסייה, על הערבים והחרדים. יתר על כן, ביישובים הערביים – שם אין בנייה ציבורית – הצעד הזה לא יספק כל מענה לצרכי האנשים. ביישובים הערביים בונים התושבים את בתיהם על אדמתם, אבן אחרי אבן, ולא הולכים לקנות דירות מוכנות. המדינה, לא רק שאינה מעודדת, לא רק שאינה נותנת הטבות לזוגות צעירים, אלא היא אף מערימה קשיים בתכנון ובהפשרת קרקעות.

לכן, תופעת הבנייה המכונה "בלתי חוקית" – הולכת ורווחת. אין זה משום שלאנשים יש תחביב לבנות בצורה בלתי חוקית. כל אדם היה רוצה לבנות את ביתו כחוק ולחיות את חייו בשקט וביושר. אבל בניגוד לאשליית של הממשלה – האזרחים הערבים לא יתאדו לאוויר אם תימנע הממשלה מלספק להם קורת גג. הזכות הטבעית לקורת גג גוברת על החוקים שמחוקקת הכנסת, אשר מונעים פתרונות דיוור מהיישובים הערביים.

משום כך, אני פוסל את השימוש במושג "בנייה בלתי חוקית". כל בית שמאכלס בני אדם הוא בית חוקי, מתוך הזכות הטבעית לקורת גג. מדובר בבתיים שהם בלי רישיון, וזאת בשל הקשיים שמערימה הממשלה.

מתוך דיון במליאת הכנסת בחוק התכנון והבנייה, 18.3

מפלס הגזענות במדינת ישראל נמצא בעלייה מדיאגה בשני העשורים האחרונים. ביטויי גזענות שבעבר הופנו כלפי ערבים – לא נעצרו שם, אלא הופנו גם כלפי ציבורים נוספים. אנחנו עדים גם לגזענות על בסיס צבע עור, המופנית כלפי אנשים שמוצאם מאפריקה, ובכלל זה העדה האתיופית. יש מי שמבטאים דעות גזעניות, ברוח "עליונות הגזע הלבן על הגזע השחור". העובדה שהתבטאויות גזעניות נשמעות גם מפי שרים בממשלה וחברי הכנסת – מעניקה לאזרחים את הלגיטימציה להעלות את מפלס הגזענות.

יש חברי כנסת מהימין, שמתריסים כלפי האוכלוסייה הערבית והנהגתה, ואומרים לנו: "את הדברים שאתם אומרים ועושים כאן בישראל, לא הייתם יכולים לעשות בסוריה או בירדן". הייתי מצפה מראש ממשלה שיחדל להתבטאויות מסוג הזה. אני ביקרתי בארצות ערביות – בירדן, במצרים, במרוקו – וראיתי את מצבם של הכפרים הערביים שם. גם בישראל וגם בארצות ערביות ישנם כפרים ערבים במצב ירוד ביותר.

אני אומר לחברי הכנסת מהימין: אתם לא עושים לנו טובה. אתם סבורים, אולי, שאנחנו כפויי טובה מכיוון שאנחנו לא מצדיעים למדינת ישראל השכם וערב. אבל ביישובים הערביים יש מחסור בתשתיות ובאזורי תעשייה. אפילו מבחינת תוחלת החיים – זו נמוכה יותר ביישובים הערביים בישראל בחמש שנים בממוצע מזו של שאר האוכלוסייה. אך ישנו הבדל חשוב בין מצב היישובים הערביים כאן, לבין מצבם בארצות ערב: שם לפחות לא אומרת להם הממשלה שהם נטע זר, שם לפחות לא מפנטזים על גירושם.

מתוך דברים במליאת הכנסת, בעת הנמקת הצעת אי-אמון בממשלה שהגישה סיעת חד"ש, 18.3

תלמידים שווי-זכויות

מליאת הכנסת אישרה בשבוע שעבר (18.3) בקריאה שנייה ושלישית את הצעת חוק זכויות התלמיד – איסור הפלייה על רקע נטייה מינית וזהות מגדרית, אותה יזם ח"כ **דב חנין** (חד"ש), יחד עם חברי כנסת נוספים. זוהי הצעת החוק הראשונה הנוגעת לזכויות של להט"ב (לסביות, הומואים, טרנסג'נדריות/ים וביסקסואליות/ים) אשר עוברת בכנסת הנוכחית, וכן זו הפעם הראשונה בה נכללת בחקיקה הישראלית זהות מגדרית בתור עילה לאפליה אסורה.

ח"כ חנין אמר: "עם קבלת הצעת החוק, בכל חדר מורים בכל בית ספר תופיע זכותם של בני נוער להט"ב להיות תלמידים שווים. אבל מטרת החוק היא להגן לא רק על תלמידים מקהילת להט"ב, אלא להגן על כולנו. אם בבתי הספר לא תהיה סובלנות לקהילה הגאה, אז כך גם תראה החברה שלנו. אם היום בני נוער חווים אלימות מילולית בבתי הספר, אז אלימות פיזית נגד קהילה עלולה להפוך למציאות יומיומית. אישורה של הצעת החוק מעבירה מסר ברור: אנחנו רוצים לחיות בחברה בה לכולנו יש זכויות שוות, וזוהי האחריות של כולנו להיאבק למען מטרה זו."

החזית - לאן?

נוכח העלאת אחוז החסימה לכנסת וההפסד הצורב בבחירות לראשות העיר נצרת, מהן החלופות העומדות בפני מק"י?

החוק המשמעותי ביותר בחבילת חוקים זו, הוא החוק בדבר העלאת אחוז החסימה כבר בבחירות הקרובות לכנסת ל-3.25%. כזכור, בבחירות האחרונות לכנסת לפני כשנה זכתה רשימת חד"ש בכ-3% מהקולות בלבד. דהיינו, לפי החוק החדש, אם בבחירות הקרובות נזכה בשיעור דומה מהקולות – לא נעבור את אחוז החסימה.

מה אפשר לעשות? האם נישאר בחיבוק ידיים, ונחכה לבאות? יש מי שיגידו, שעלינו למקד את עיקר מאמצינו בהכנת מהלך פרלמנטארי שיוביל לשינוי אחוז החסימה או לביטול חוקי המשילות. איני חושב כך. לדעתי, אנו חייבים להכין בצורה מסודרת ומעמיקה דיון פוליטי ואידיאולוגי בשאלה: החזית לאן? האם לא הגיע הזמן לחשוב בצורה אחרת, ולתכנן חזית פוליטית חדשה אשר מתאימה לכללי המשחק הפוליטיים החדשים?

לדעתי קיימות מספר אפשרויות:

אפשרות אחת היא לקבוע שלא קרה דבר משמעותי, וכי אין מקום לשנות בדפוסי ההתנהגות שלנו ובמעש הפוליטי שלנו.

אפשרות שנייה היא לנסות ולהרחיב את החזית הקיימת. לעשות חריש עמוק בקרב ציבור שמאלי, אשר יש בקרבו גם כאלה שלא הצביעו בבחירות האחרונות, ולשכנע אותם להצטרף לעשייה הפוליטית דרך חד"ש.

אפשרות שלישית היא להקים חזית חדשה, בשיתוף פעולה עם גורמים שמאליים (ביניהם גם ציונים), כדי לייצר חלופה שמאלית אמיתית במפה הפוליטית בארץ.

אפשרות רביעית היא להקים רשימה משותפת לבחירות, שתכלול אותנו ואת הסיעות הערביות המיוצגות כיום בכנסת.

אפשרות חמישית היא להקים "חזית פטריוטית" יחד עם בל"ד. להיות אוואנגרד במאבקים נגד השתלטות הריאקציה והפאשיזם על המציאות הפוליטית העכשווית.

לדעתי, אנו חייבים לערוך דיונים מעמיקים ומסודרים, להבין את היתרונות והחסרונות של כל אחת מההצעות, ולהחליט את ההחלטה הנכונה ביותר. עמדתי האישית היא ברורה, וידועה לכמה חברים. אני אישית תומך בהליכה משותפת עם בל"ד. אך הצדקת עמדה זו היא נושא למאמר אחר. אני מצפה להמשך הוויכוח בדיונים הצפויים לקראת הוועידה שלא-מן-המניין של המפלגה.

בימת דיון לקראת ועידת מק"י

מאמרי דעה רעיוניים ופוליטיים לבימת הדיון לקראת הוועידה שלא-מן-המניין של מק"י, נא לשלוח אל: zohaderekh@gmail.com

מאת פדרו גולדפרב

ההפסד הצורב והכואב בבחירות המוניציפאליות האחרונות בנצרת חייב להדליק אצל חברי מק"י וחד"ש נורה אדומה זוהרת. זה ממש לא לעניין להמשיך להאשים אחרים, ולטעון שהפסדנו את הבחירות לראשות עיריית נצרת משום ש-"כל העולם נגדנו". התבוסה הכואבת – בהפרש של כעשרת אלפי קולות – מחייבת אותנו לערוך ניתוח עמוק, רציני ויסודי, כדי ללמוד ולהבין מה היו הסיבות שהובילו לכך ש-"התרחקנו מקהל הבוחרים הטבעי שלנו", או ש-"אחוזים נכבדים מאוכלוסיית נצרת לא רואים בנו הגורם הפוליטי-אידיאולוגי שמייצג אותם כראוי".

תמיד ניתן לחפש אשמים במקומות אחרים, ולהטיל את האחריות על גורמים חיצוניים ועל מפלגות אחרות. תמיד אפשר לסרב לראות ולהבין את המציאות הפוליטית החדשה. הגיע הזמן לעשות בדיק בית רציני, ולמתוח ביקורת על מה שנעשה, לא במטרה "לערוף ראשים", אלא כדי לתקן טעויות ולצאת לדרך חדשה.

באותו יום ממש בו הפסידה חזית נצרת הדמוקרטית בבחירות לראשות העירייה, אושרו בכנסת "חוקי המשילות".

עם מי לא ללכת

מאת רג'א זעאתרה

בכואנו לחשוב כיצד מתמודדים עם העלאת אחוז החסימה ל-3.25%, יש לשרטט קווים אדומים, ולו ראשוניים: לא ציונים ולא ריאקציוניים, לא יכולים להיות חלק מהחזית, או שותפים לה ברשימה אחת לכנסת הבאה.

מפלגת בל"ד, הן ברמה האזורית והן ברמה המקומית, הוכיחה, מעבר לכל ספק סביר, כי בצמתים היסטוריים היא שוברת ימינה. זה קרה בהתייצבותה המבישה לצד פטרוניה בקטאר בעניין המעורבות האימפריאליסטית בסוריה, וזה קרה בנצרת, שם בחרה להצטופף יחד עם הכוחות האיסלאמיסטיים, ההון המקומי, מרצ, הליכודניקים (ראש עיריית נצרת עילית, שמעון גפסו, ושר הפנים, גדעון סער), ומחרחי הגיוס – רק כדי להפיל את ראמו ג'ראייסי, מועמד חד"ש לראשות העירייה.

מבחינה זו, בל"ד לא פחות רחוקה מאיתנו מאשר התנועה האיסלאמית. ולכן, ברית אלקטוראלית עימה תהיה בכייה לדורות, לא פחות.

משחקים אימפריאליסטיים

האחרונות התקשה להסביר לעולם מה בדיוק תפקידה. במשך יותר מארבעה עשורים, שימש נאט"ו כמפקדה של האימפריאליזם המערב-אירופי והצפון-אמריקאי, לאחר שהוקם במטרה להוות איום צבאי על ברית המועצות ועל הארצות הסוציאליסטיות במזרח אירופה.

מאז הוקמה נאט"ו ב-1949 ועד התפרקות ברה"מ ב-1991, לא יצאה נאט"ו לאף מבצע צבאי. המלחמות התרחשו בזירות רחוקות, דוגמת וייטנאם וקוריאה. נאט"ו שמרה על האינטרסים של ממשלות ההון בארה"ב ובמערב אירופה בלי לירות אף לא כדור אחד.

הפעם הראשונה והיחידה שהופעל סעיף 5 באמנת נאט"ו – אשר דורש ממדינות הברית לבוא לעזרת חברה מותקפת – הייתה לאחר פיגועי 11 בספטמבר 2001. המלחמה שהכריזה ארה"ב באפגניסטן הייתה באופן רשמי תחת מטריית נאט"ו. נוסף לאפגניסטן, נאט"ו יזמה תוקפנות גם ב-1999 נגד העם הסרבי ביוגוסלביה וב-2011 נגד העם בלוב.

מחלקים את העוגה

ההערכה של מזכ"ל נאט"ו רסמוסן, לפיה רוסיה מנסה לשרטט גבולות חדשים ולהשתלט על שווקים, היא בשורש המחלוקת בין שני הצדדים. במילים אחרות, המחלוקת בין האיחוד האירופי וארה"ב מצד אחד לבין הפדרציה הרוסית מצד שני, נסובה סביב השאלה: איזה אימפריאליזם יקבע וישפיע על הכלכלה והפוליטיקה באוקראינה?

לא עברו שתי יממות מאז נאומו של רסמוסן, וכבר הכריז ראש ממשלת רוסיה, דימיטרי מדבדב, כי אוקראינה צריכה לשלם לרוסיה חוב בסך 11 מיליארד דולר עבור אספקת גז. זאת לאחר שלטענתו הסכמי חרוקוב – במסגרתם מספקת רוסיה לאוקראינה גז במחיר זול – אינם בתוקף יותר.

ממש באותו יום, חתמה ממשלת אוקראינה על הסכם שיתוף פעולה פוליטי וכלכלי עם האיחוד האירופי – אותו ההסכם שנדחה בנובמבר בידי הנשיא האוקראיני המודח, ויקטור ינוקוביץ'. ראש הממשלה האוקראיני בפועל, אלכסנדר טורצ'ינוב, חתם על ההסכם בבריסל.

המשך בעמוד הבא

המעבר תימשך עד סוף שנה זו, במהלכה יהפכו קרים וסבסטופול להיות החברות ה-84 וה-85 בפדרציה הרוסית.

כצפוי, הממשלה הימנית-קיצונית של אוקראינה – שהוקמה בעקבות ההפיכה לפני למעלה מחודש – גינתה בחריפות את הצעד. סגן נשיא ארה"ב, ג'ו ביידן, הודיע כי בקרוב יוטלו סנקציות נוספות על רוסיה, ואילו בריטניה וצרפת הודיעו שהן משעות את שיתוף הפעולה הצבאי עם רוסיה.

סיבה למסיבה בנאט"ו

סיפוח חצי האי קרים החזיר את הצבע ללחיי ראש ממשלת דנמרק לשעבר, מזכ"ל נאט"ו אנדרס פוג רסמוסן. בנאום שנשא ביום רביעי שעבר (19.3) במכון ברוקינגס בושינגטון, אמר לשומעיו: "אנו חיים בעולם אחר מזה שהיינו בו לפני חודש". הפלישה הרוסית לשטח אוקראינה, הזהיר, אינה מקרה מבודד. בהמשך נראה "ניסיונות להשיב את השעון לאחור, לשרטט גבולות חדשים ולהשתלט על שווקים" ("הארץ", 21.3).

הינתקות קרים מאוקראינה וסיפוחה לרוסיה הציבו אתגר חדשיון בפני הברית הצבאית הצפון-אטלנטית (נאט"ו), שבשנים

שר החוץ הרוסי, סרגיי לברוב, אמר בסוף השבוע (21.3) כי ארצו מתכוונת לסיים את תהליך הסיפוח של חצי האי קרים תוך שבוע. מנגד, אמרה קנצלרית גרמניה אנגלה מרקל כי האיחוד האירופי עשוי להחריף את הסנקציות נגד רוסיה.

פוטינ נשא נאום תקיף בפני הפרלמנט הרוסי (הדומה), בו הבהיר כי קרים הייתה ותהיה חלק מרוסיה, וגינה במלים חריפות את התנהלות המערב באוקראינה, ואת "הצביעות הבינלאומית ביחס לקרים". בנאומו הזכיר פוטינ את "המלחמה הפטריוטית הגדולה" שניהלה ברית המועצות נגד גרמניה הנאצית, ורמז כי מדובר במערכה נוספת באותה מלחמה נגד הפאשיזם.

דקות ספורות לאחר הנאום, חתמו פוטינ, ראש עיריית סבסטופול וראש ממשלת קרים על הסכם במסגרתו יצטרף חצי האי לפדרציה הרוסית. התחנה הסופית בדרך לסיפוח הרשמי, הייתה ההצבעה בדומה שנערכה למחרת, בה התקבלה ההחלטה כמעט פה אחד. רק נציג עצמאי אחד התנגד. יצוין שכל חברי סיעת המפלגה הקומוניסטית של הפדרציה הרוסית תמכו בסיפוח.

על פי ההחלטה, הסיפוח ייכנס לתוקף באופן מיידי, אבל תקופת

גילוי דעת של הקומוניסטים האוקראינים

עוד לפני האירועים הטראגיים שקרו ב-22-20 בפברואר, ושעלו בחייהם של תושבים רבים בקייב, אנו – חברי המפלגה הקומוניסטית של אוקראינה – חזרנו והדגשנו את עמדותינו: בדבר התפקיד המסוכן והדכאני שממלאת ההתערבות האימפריאליסטית בענייניה הפנימיים של אוקראינה, בדבר הצורך לארגן דיאלוג רחב בין כלל הכוחות הפוליטיים במדינה כדי לייצב את המצב המתוח, ובדבר קיום משאל עם בכל חלקי הארץ כדי לאפשר לעם האוקראיני לקבוע באופן חוקי ולגיטימי את עתידו. עוד דיברנו על הגברת ביזור הכוח השלטוני, על הצורך ברפורמה פוליטית ובהנהגת בחירה של שופטים במערכת המשפט. לא הנשיא דאז ינוקוביץ' ולא מנהיגי האופוזיציה שעו לקריאתנו. כתוצאה מכך, אוקראינה כיום שסועה חברתית ופוליטית, ונמצאת על סף תוהו ובוהו. אחד הביטויים הטראגיים של המשבר אליו נקלעה הארץ, זה ההיעדר הגמור של שלטון החוק. נוכח מצב עניינים זה, הקבוצות החמושות הלאומניות והימניות-קיצוניות מחזיקות בידיהן כוח רב. הן, למעשה, המרוויחות העיקריות מההפיכה, שכן בידיהן הכוח לנקוט באלימות, להשליט פחד, ולפגוע ברכושם של האזרחים. הקורבנות הראשונים של הטרור הימני היו המפלגה הקומוניסטית וחבריה. רבים ממשרדינו הותקפו, נבזזו והועלו באש, ומשרדי המפלגה המרכזיים בקייב – הוחרמו.

למרות המצב הקשה, המפלגה הקומוניסטית האוקראינית תמשיך להיאבק למען הגשמת התכנית שהצגנו בפני הציבור, ולהגן על האינטרסים של העם. אנו מאמינים שפדרליזציה של הארץ והגברת כוחם של האזורים – יסייעו לשמר את שלמותה הטריטוריאלית של אוקראינה, וייצרו תנאים להחזרת הרגיעה והביטחון לחיי האזרחים.

המשך מהעמוד הקודם

כבר ב-1848 כתבו קרל מרקס ופרידריך אנגלס ב-"מניפסט המפלגה הקומוניסטית", כי אחת הדרכים בהן פועלת הבורגנות כדי להתגבר על המשברים התכופים הפוקדים את הכלכלה הקפיטליסטית, היא ההשתלטות על שווקים חדשים. נראה, כי זו היא גישתם של בעלי ההון באיחוד האירופי וברוסיה, אשר מתכננים לבזוז את אוקראינה.

ממשלה בלי לגיטימציה

הממשלה שמכהנת כעת בקייב, אשר הוקמה בתמיכתם הפעילה של האיחוד האירופי ו"ארה"ב, היא הממשלה היחידה ביבשת אירופה בה מכהנים שרים ניאון-נאצים. הממשלה פועלת כדי לעודד רגשות לאומניים עזים, וכן הלכי רוח אנטי-קומוניסטיים ואנטי-רוסיים.

אומנם הממשלה הבטיחה לקדם את צירופה לאיחוד האירופי של אוקראינה, מוכת המשבר הכלכלי, אך מנהיגי האיחוד האירופי אינם ממהרים לפרוע את הבטחותיהם לימין האוקראיני. הסכם סחר חופשי יהיה צעד חשוב בכיבושה הכלכלי של אוקראינה בידי האיחוד האירופי. אך גם הסכם זה, אם יאושרר בחודש מאי, עדיין רחוק מאוד מלהוביל את אוקראינה לשורות האיחוד האירופי, שבעצמו סובל מזה שש שנים מהמשבר הקפיטליסטי הקשה.

חשוב לזכור, כי הממשלה הזמנית לא עלתה לשלטון בבחירות, אלא בהפיכה, ומתרבים הסימנים לכך שבין המתקוממים בכיכר מיידן שבקייב מתגברים הקולות שאינם רואים בממשלה ובמפלגות המרכיבות אותה את הכתובת למצוקותיהם. בעוד סיפוח קרים לרוסיה נעשה תוך תמיכה פעילה מצד חלק גדול מאוכלוסיית חצי האי, הממשלה הזמנית בקייב לא קיבלה מנדט מאזרחי אוקראינה.

הקומבינה האימפריאליסטית

אומנם המשבר האוקראיני לווה בטרוריקה מלחמתית מצד מנהיגי כל המעצמות, אולם אין להוציא מכלל חשבון את האפשרות שבין הצדדים ישנה הסכמה בדבר חלוקת הארץ: קרים לרוסיה, אוקראינה למערב, ואילו האזורים המזרחיים, שם יש רוב

לדוברי הרוסית, ימשיכו להיות בריבונות אוקראינית, אבל תוך סיפוח קשרי מסחר עם רוסיה. ואת מי לא הביאו המנהיגים בחשבון בקומבינה האימפריאליסטית? כמובן, את האינטרסים של העמים.

על פי "לה מונד" (21.3), קרן המטבע הבינלאומית – המייעצת לממשלה הזמנית בקייב – מכינה תכנית צנע חסרת תקדים, במטרה "להבריא את הכלכלה". מאחורי מסך העשן בדבר זכותה של אוקראינה "לריבונות לאומית ולעצמאות", מכינים כלכלני קרן המטבע שורה של צעדים שיהפכו את המדינה למושבה כלכלית מערבית. זאת ממש כפי שניסתה הקרן לעשות במשך עשרות שנים במדינות אמריקה הלטינית.

א"ד

מתוך גילוי הדעת של הקומוניסטים היוונים

המפלגה הקומוניסטית היוונית גינתה מהרגע הראשון את המעורבות האימפריאליסטית של ארה"ב, נאט"ו והאיחוד האירופי. עמדתם של כוחות אלה ביחס למשאל העם בחצי האי קרים היא צבועה, בהתחשב בכך שמדובר באותן המדינות אשר קרעו לגזרים את יוגוסלביה, עודדו את פרישת קוסובו, והפילו ממשלות שאינן לרוחן בעיראק, באפגניסטן ובלוב. כעת, הם מנסים לעשות אותו הדבר באוקראינה ובסוריה.

אנו סבורים כי סיפוח קרים לרוסיה אינו מהווה מענה אפקטיבי להתערבות האימפריאליסטית המערבית, ואינו פותר את הבעיות היסודיות של תושבי חצי האי.

ברור לנו, כי תושבי קרים, אשר מרביתם ממוצא רוסי וטטרי, מודאגים מהכוחות הלאומניים והפאשיסטיים המתחזקים באוקראינה. המתקפה על הקומוניסטים ועל המיעוטים, הריסת האנדרטאות לזכר גבורת הלוחמים האנטי-נאציים במלחמת העולם השנייה, ואיסור השימוש בשפה הרוסית – הם צעדים מדאיגים.

אבל סיפוח קרים לרוסיה לא יפתור את הבעיה היסודית. צעד זה רק יוביל לחיזוק הזרמים הלאומניים, הן באוקראינה והן ברוסיה, יטשטש את הסיבות המעמדיות לעימות, ויכניס מיליוני עובדים למלכודת לאומנית.

הורגים פלסטינים ובונים בהתנחלויות

עופר וניר גלעד סוחטים את המדינה ו-"הנהלה של חזירים". עקב ההפגנה, רחוב הארבעה נסגר לתנועה. "אנו דורשים שהנהלת כי"ל תנהל עמנו מו"מ ולא תבצע צעדים חד צדדיים", אמר יו"ר ועד עובדי רותם אמפרט, **משה חדר**. לדבריו, הנהלה כבר החלה בהליך פיטורים של עובדים בחברה וזימנה אותם לשימוע, בניגוד להסכם העבודה הקיבוצי. יו"ר ועד עובדי מפעל תרכובות ברום, **אבנר בן סניור**, האשים כי שהנהלת החברה "נוהגת בצביעות, כי מצד אחד היא רוצה להתחיל לפטר אלף עובדים, ומצד שני – שכר הבכירים הגיע לשיאים, כאשר המנכ"ל סטפן בורגס גרף בשנה האחרונה 20 מיליון שקל".

התאגדות ראשונה בענף ההייטק

עובדי חברת המיחשוב "נס ישראל" התאגדו לאחרונה בהסתדרות והקימו ועד שייצג אותם כלפי הנהלה. החברה היא חלק מהתאגיד העולמי "נס טכנולוגיות", שפועל בעשרים מדינות ומעסיק למעלה מ-7,000 עובדים. מהלך ההתאגדות, שחלקו נשמר בחשאי ונמשך חודשים אחדים, הושלם בשבוע שעבר, כאשר מעל שליש מעובדי החברה חתמו על טפסי הצטרפות להסתדרות. הצטרפות עובדי נס להסתדרות נעשתה על רקע פיטורים שהיו בעבר בחברה, וחששות של העובדים מפני גל פיטורים נוסף. ועד הפעולה של העובדים הודיע שהוא קורא להנהלת החברה "לשבת עמנו בהקדם למשא ומתן לחתימה על הסכם עבודה קיבוצי, אשר יסדיר את תנאי ההעסקה בחברה".

ערב ביקורו בשבוע שעבר של יו"ר הרשות הפלסטינית, מחמוד עבאס (אבו-מאזן) בווינגטון, ולקראת פגישתו עם שר החוץ האמריקאי ג'ון קרי, פרסמו ארבע מפלגות שמאל בשטחים הפלסטינים הכבושים גילוי דעת הקורא לאש"ף לחדול מהמו"מ עם ממשלת ישראל, במתכונתו הנוכחית. מפלגת העם הפלסטיני, החזית הדמוקרטית לשחרור פלסטין, החזית העממית לשחרור פלסטין והיוזמה הלאומית הפלסטינית שטחו את עמדתן, לפיה צריך אש"ף לפנות ישירות לאו"ם, ולבקש מעמד של מדינה חברה בארגון, במקום לנהל שיחות סרק עם נתניהו.

כמו כדי לשכנע בצדקת עמדת השמאל הפלסטיני, פורסמה בשבוע שעבר (21.3) הכרזת שר השיכון לפיה ייבנו עוד מאות יחידות דיור חדשות בהתנחלויות. מתוכננת בניית 839 דירות בשכונה חדשה באריאל, 350 דירות בשבות רחל, 300 דירות בבית אל, 31 דירות באלמוג, וכן 144 דירות בשכונת הר חומה ו-40 דירות בשכונת פסגת זאב, השוכנות בירושלים מעבר לקו הירוק.

הממשלה לא הסתפקה בהרחבת ההתנחלויות, אלא גם יזמה פרובוקציות דמים בלב שטחה של הרשות הפלסטינית. בשבת, פשטו עשרות חיילים ואנשי שב"כ ומשטרה על מחנה הפליטים ג'נין בגדה המערבית, כדי לעצור פעיל חמאס בן 22. הצעיר התבצר בביתו והשיב באש, ולאחר שאזלה תחמושתו ונורה טיל לעבר ביתו – יצא מהבית ונורה למוות. עיתון "הארץ" מדווח כי לדברי תושב המחנה, "החיילים ירו ברגליו, ואז התקרבו וירו בו בראש מטווח קצר". שני הרוגים פלסטינים נוספים – צעיר בן 23 וקטין בן 17 – נורו, לפי הדיווחים בידי אש צלפים, כאשר נשאו את גופת חברים לכיוון ביתו. השניים לא היו חמושים.

עובדי כי"ל הפגינו בתל-אביב

יותר מ-1,500 עובדים ממפעלי כי"ל (כימיקלים לישראל) הפגינו בשבוע שעבר (20.3) בתל-אביב, במחאה על פיטורי אלף עובדים במפעל הדשנים והפוספטים "רותם אמפרט" נגב. המפגינים נשאו שלטים בהם נכתב, בין היתר: "עידן

מועדון הגדה השמאלית

אחד העם 70, תל-אביב

במוצאי שבת, 29 במאס, בשעה 20:00,

תקיים הופעה יחידה בישראל של הפסנתרן הגרמני הצעיר

קאי שומאכר

שומאכר יבצע מוסיקה קלאסית ועיבודים ייחודיים ליצירות ג'אז, רוק ומוסיקה מינימליסטית. הכניסה חופשית.

מק"י ת"א

ביום ג', 1 באפריל, בשעה 19:30,

במועדון, אחד העם 70

אסיפת סניף שנתית

על סדר היום:

1. דו"ח ועד הסניף היוצא

2. בחירת ועד סניף חדש

3. תכנית עבודה לשנה הקרובה

חברות וחברי הסניף מוזמנים